

سلامت (سال ۹۳)" برای تولید نظام سلامت در اختیار وزارت بهداشت قرار داده است هم کاملاً روشن است و نیاز به توضیح نیست. اما یکی از مواردی که به آن اشکال گرفته می شود، "قانون چگونگی تعیین وظایف و صلاحیت شاغلان حرفه های پزشکی (سال ۷۶)" است که متأسفانه، بیش از ۲۰ سال معطل مانده است. اولین اولویت دوره جاری انجمن داروسازان و سازمان نظام پزشکی، اجرای این قانون بود. در آبان ماه سال ۹۶ این موضوع در جلسه مشترک هیئت رئیسه دو سازمان مطرح شد و پس از برگزاری چندین جلسه کارشناسی، مطابق قانون پیش نویس آیین نامه مربوطه (در رابطه با وظایف و صلاحیت داروسازان در داروخانه ها)، با امضای رئیس وقت سازمان نظام پزشکی برای وزیر پیشین ارسال (تیر ۹) و پس از تایید ایشان، در شهریور ۹۷

■ سند جامع خدمات سلامت در داروخانه ها!

دکتر علی فاطمی که یکی از افراد اندیشمند جامعه داروسازی هستند، نوشتاری در زمینه سند جامع خدمات سلامت در داروخانه به تحریر در آورده اند که با هم می خوانیم:

"...یکی از بحث هایی که این روزها هم در محافل داروسازی و هم پزشکی خیلی داغ است و متأسفانه، دو گروه بسیار تاثیر گذار در سلامت جامعه را در مقابل هم قرار داده است، موضوع ابلاغ "سند جامع خدمات سلامت در داروخانه ها" می باشد. پیش فرض اول: این سند به خاطر داروساز بودن وزیر نوشته شده، نویسندگان آن اهلیت لازم را ندارند و قانونی نیست.

وظایف وزارت بهداشت در قانون "تشکیلات و وظایف وزارت بهداشت (سال ۶۷)" کاملاً روشن است و اختیاراتی که "سیاست های کلی نظام

توسط ریاست وقت سازمان غذا و دارو ابلاغ شد. در این آیین نامه قانونی، صراحتاً روی ارائه خدمات "تشخیصی" و "درمانی" در داروخانه ها تاکید شد تا مطابق با استانداردها و آیین نامه های سازمان غذا و دارو ارائه شوند. در ضمن، مقرر شد تا در صورت بروز هر گونه ابهام و اختلاف در شرح وظایف و صلاحیت ها، مرجع تفسیر پس از کسب نظر از سازمان نظام پزشکی، وزارت بهداشت باشد. کار روی تهیه پیش نویس استاندارد های خدمات در داروخانه ها از یک سال پیش (دوره وزیر پیشین) در سازمان غذا و دارو شروع شد و در شهریور امسال (مقارن با جشن روز داروسازی)، از یک بیانیه رسمی تحت عنوان "سند جامع خدمات سلامت در داروخانه های ایران" توسط وزیر جدید پرده برداری شد تا توجه داروسازان را برای ارائه خدمات طبق استانداردهای جدید و با کیفیت بهتر جلب کنند. در این سند، ساز و کار تدوین استانداردهای خدمت و همچنین اجرایی شدن در سطح کشور و استان ها، با مشارکت کلیه ذی نفعان (از جمله نظام پزشکی) تعیین شده است.

پیش فرض دوم: امکان درمان ناخوشی های جزئی واکسیناسیون و اقدامات تشخیصی اولیه در داروخانه ها وجود ندارد.

بیش از ۶۰ سال از تدوین قانون ضوابط برای اداره داروخانه ها در ایران می گذرد و داروخانه ها علاوه بر داروهای نسخه ای مجاز هستند که مثل همه جای دنیا، بر اساس تشخیص برای بیمار داروی OTC تجویز کنند.

بر اساس فهرست فعلی داروهای OTC ایران، این داروها برای درمان بیش از ۳۰ ناخوشی

یا بیماری جزئی مورد استفاده قرار می گیرند، اگر داروهای OTC در تمام این سال ها برای درمان ناخوشی های جزئی توسط داروسازان ارایه نمی شدند، پس با چه هدفی آن را تعریف کردند؟ به واسطه ابلاغ این سند هیچ اتفاق جدیدی در این رابطه رخ نمی دهد جز این که این خدمات بر اساس استانداردهای جدید، با کیفیت بهتر و با رعایت حدود صلاحیت و اختیارات شغلی داروسازان ارایه می شوند تا منجر به تعویق درمان اصلی یا دخالت در کار پزشک نشود.

زمانی که بهورزان زحمتکش در دورترین نقاط کشور به تزریق واکسن می پردازند، چگونه این کار از عهده دکتر داروساز داوطلب در داروخانه ای که امکان انجام این کار را دارد بر نمی آید؟

چطور انجام تست های تشخیصی سریع در داروخانه هایی که ملزومات انجام این اندازه گیری ها (یا آزمایش ها) در خانه را ارایه می کنند، در خود داروخانه و تحت نظر یک فرد مجرب امکان پذیر نیست؟!

امروزه خدمات سلامت در حیطه اختیار و صلاحیت تعریف شده داروسازان، با شیوه های جدید و بدون اینکه منجر به تداخل با درمان پزشک شود در اغلب کشورهای دنیا ارائه می شود و این منافع بیشماری را برای فرد و جامعه به همراه دارد...."